

Tento způsob léta

Bokomara

Dusný vzduch léto valí,
do ulic prašných měst,
slunce na dotek pálí,
a póry brečí fest.

Chlapi se v sedě sluní,
u pивní hladiny,
s nákupní taškou funí,
buclaté maminy.

Duch zkaženého bůčku,
táhne se od masny.
Tento způsob léta, zdá se,
poněkud nešťastný.

Rozteklé deospreje,
lechtají v pod paždí.
Slunce jak kamna hřeje,
i vrazi nevraždí.

Už od pátku se středa,
schovává v lednici.
A studené jsou leda,
mrtvoly v márnici.

Pan Zákopčaník kyne,
z Kavčích Hor národu.
Odložil jsem spodky,
z velmi dobrých důvodů.

Tak skládá se den ke dni,
a nikde žádný stín.
Zmatený medvěd lední,
září jak svítoplýn.

I lásce horko škodí,
dokonce chvilka.
Už chlapi s chlapi chodí
a holky s holka.

Bůh má nohy v kýblu,
a říká s noblesou.
Hezkých žen je málo,
málo, ale jsou.

Stoupají vzhůru běsy,
z vařící dršťkové,
zatím co zvrhlý čte si,
o době ledové.

Člověk se aspoň může,
natáhnout u vody,
a s rakovinou kůže,
pořádat závody.

Tož otevři svá windows,
je chladno na síti.

Pokud nechceš bezprostředně
téměř zaklítí

Duch zkaženého bůčku,
táhne se od masny.
Tento způsob léta, zdá se,
poněkud nešťastný.